

САША НИШАВИЋ

ШАВ

ВИТКИ ПЛАМЕН

Гордани С.

Где је сад крхка жена
Из залеђеног воза
Коју сам огртао војничким шињелом
Говорио лековите речи
Дувао у промрзле прсте
Дахом грејао њено тело

Где је млади месец
Који је изгрејао из њеног чела
Где је витки пламен
Који је горео на мојим дланови

ШАВ

Нема шава
Између песме и смрти

Док се сједињују у вокалима
Кришке сунца са кришкама мрака
Умире тихо лирски јунак

Невидљива је нит пчеле
Која лети између два света

ЦИПЕЛЕ

Скупио сам браћу

Један шакама
Груди ми притиска
Крик зауставља

Други свећу пали
Душу придржава

Трећи брије купа
Белу кошуљу облачи
Господу преставља

Четврти у журби заборави
Ципеле да ми обује
Сад као утвара
Каљавим друмом
Босоног ходим

ГЛАСНИК

Душку Вучетићу

Сан ме однео
У напуштен кућерак
(Вртач Поља)

Из откоса излећу гундељи
Насрћу на знојна тела косача

Изнад свелих цветова
Пале се свици
Ватре петровске
Разгоне крилате гониче
Тмушу испред умилног гласника
Који се пробија
Кроз тамне шуме мога ума

НАПАСТ

Кроз живчану ватру
Зачух шкргут зуба
Брани ме сестро од напасти
Браунилу хоће да ми ишчупа
Цевчицу с капима прекине

Студено јутро
Односи дах мртвих
Које ноћ искашља

Попусти спазам плућа
Утихну грозница
Из собе неста
Сенка душегубца